ИНВ. N 815

Α, α, (ἀντὶ Ἄνευ) безъ, не. δίκαιος, ἄδικος правденъ, непра
вденъ. δηλός, ἀδάκαλος: смѣртенъ, безсмѣртенъ.
Ἀ. мед. даграсѣ. ба. пиѣ! ἡ 2) Ἀνοίρεσι. тфѣ, тфіо.
Ἀβαδής, οῦς (ὁ, ἡ), който не е дѣлбокъ, ідѣ най ῥηχός.
Ἀβαϊον (τό) най
Ἀβαϊόπους (ὁ), тавлїчка, дъска, плоча ѯ блюда.
Ἄβαξ – ακος (ὁ) тавлїца, дъска или плоча дамсаніе,
ѯ дъскосъ ѯ блюдо. § ΑΧΓΕ – ΠΛΑΧΠΛΑΣ
Ἀβάθιστος, η, ον (ὁ, ἡ) непрѣстанъ
Ἄβαθος, η, ον (ὁ, ἡ) ідѣ ἄβυσσος
Ἀβάρελος, η, ον (ὁ или βαρυνόμενος), ідѣ Ἄμετρος. 2) (ὁ или
δίων βάρος) който не отстоява, неотягощеваящій.
Ἀβασάνιστος (ὁ, ἡ) арх., ідѣ Ἀνεξέλεγκτος.
Ἀβασανίστως, ἐπίρ. ідѣ Ἀνεξελέγκτως
Ἀβασίγκλυστος (ὁ, ἡ) арх. който е (който са управлява) безъ цар
Ἀβάσκαντος (ὁ ἡ) арх., който не е урочасанъ, когото не
хванатъ уроки. ‖ незавидный
Ἀβάλτιστος, η, ον (сорта или дръв) който не са е гонила, — вѣла.
Ἄβατος (ὁ ἡ) (мѣсто) непристѣпный, непроходимый, (мѣ
сто) при което са непристѣпва, (рѣка) която не са мо
гува. § пустый. ‖ οἱ ὄρνεις πάντῃσαν ἄβατοι, πλατη
γα-та са непостѣпвали ідѣ най ἀβάβαλος.
Ἄβαφος, η, ον. (ὁ ἡ), небагренный ~~[illegible]~~ небоядисанный и който не
[боядисва
Ἀβδέμαρας, ἡ, ідѣ Βδέλλα
Ἀβέβαιος (ὁ ἡ), η, ον неизвѣстный, сумнительный, безосновный
, който не е вѣренъ, непостоянный.